

یکشنبه ۷ خرداد ۱۴۰۲ ● شماره ۸۱۹۵

irannewspaper ● irannewspaper.ir

بهور خود را انتخاب می کنند

سگیر بین تغییر و ثنیت

کرد، اهمیت زیادی پیدا می کند. یکی از شعارهای انتخاباتی اوغان، بازگشت مهاجران بود. با این حال امروز باید دید آیا حامیان اوغان با اعلام حمایتش از اردوغان به رئیس جمهور کنونی رأی خواهند داد یا نه.

عدالت اجتماعی، دموکراسی و امنیت ملی

سومین فاکتور مورد توجه مردم ترکیه، عدالت اجتماعی با ۱۱ درصد است. منتقدان اردوغان در این بخش تأکیدی می کنند که وی اجازه نداده دستگاه قضایی استقلال رأی داشته باشد و در امور مربوط به این نهاد مداخله جویی می کند. با این حال حامیان اردوغان و خود او تأکید می کنند، دولت او برای مبارزه با کودتاچپانی که در دستگاه قضایی نفوذ کرده بودند، چاره‌ای جز ورود به این عرصه نداشته است.

در بحث دموکراسی نیز که ۵ درصد مردم آن را یکی از فاکتورهای مهم خود برای انتخابات می دانند، نگاه‌های متفاوتی درباره رویکرد اردوغان وجود دارد. احزاب مخالف دولت ترکیه همواره اردوغان را در این خصوص به چالش کشیده‌اند و گاه شخص وی را دیکتاتور نیز لقب داده‌اند. با این حال حداقل مرحله نخست انتخابات، میزان مشارکت مردمی در آن و نتیجه آن، که نشان دهنده آرای نزدیک دو طرف اصلی انتخابات بود، نمایشی از دموکراسی در این کشور را اجرا کرد. این مشابه همان چیزی بود که سال ۲۰۱۹ سنان اوغان که هفته پیش حمایت خود را از اردوغان اعلام

تأکید بر بروز برخی بی نظمی‌ها خواهان لغو رأی‌گیری و برگزاری مجدد انتخابات شد. بسیاری این را انعطاف‌پذیری دموکراتیک اردوغان دانستند. هرچند تاریخ انتخابات در ترکیه هیچ‌گاه خالی از حرف و حدیث نبوده است اما تاکنون هرگز دزدیده نشده است و نخستین راهکار مردم برای ایجاد تغییر بوده است.در میجت امنیت ملی نیز که ۳ درصد مردم به آن توجه دارند، اردوغان بیشتر از قلیچداراوغلو، مورد اعتماد مردم است. اردوغان معتقد است با یک سیاست خارجی خوب می توان امنیت اجتماعی را نیز ایجاد کرد. او در این خصوص معتقد است، بهترین راهکار ایجاد روابط با همه کشورهاست. این در حالی است که قلیچداراوغلو، تمایل بیشتری به کشورهای غربی دارد و به طور آشکار روسیه را متمم به مداخله جویی در کشورش کرده است.

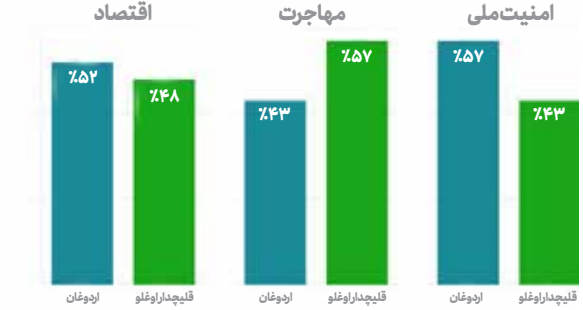
شانس یا سیاست

این اولین باری است که اردوغان در فرایند انتخابات نتوانست در همان نخستین روز انتخابات پیش از ۵۰ درصد آرا را احراز کند. او سال ۲۰۱۴ با ۵۱٫۸ درصد آرا و در سال ۲۰۱۸ با ۵۲٫۶ درصد آرا به پیروزی رسیده بود. اما اکنون به خاطر اینکه ۴۹٫۵ درصد آرا یعنی حدود نیم درصد کمتر از حد نصاب پیروزی را به دست آورد، مجبور شد، در انتخابات دو مرحله‌ای حاضر شود. بنابراین با وجود تمام تبلیغاتی که از سوی اپوزیسیون نه چندان قدرتمند او وجود دارد، نمی توان او را در دور دوم انتخابات دست بسته دانست.

آیا مهاجران سوری باید به کشور خود بازگردند؟

میزان اعتماد مردمی به اصلی ترین شعارهای انتخاباتی

ت به سود کمال قلیچدار اوغلو تمام نشد و در مقابل نه تنها هیچ گمانه‌ای درباره تقلب به اثبات نرسید، بلکه این اردوغان بود که برتری را در فهرست و علاوه بر رسانه‌های خارجی، در آستانه دور دوم شبکه‌های اجتماعی را نیز برای شکست دولت فعلی، پر قدرت‌تر از قبل به کار گرفته‌اند. در این بخش

بیه چه کسی خواهد بود؟

با اردوغان به ۲۳ کشور در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۰ را آورد و سود فروش آن را به حمایت از زنان و کودکان آفریقایی اختصاص داده است.

پشتیبان پنهان

سلوی قلیچدار اوغلو ۶۹ ساله را بسیاری کمتر از امینه اردوغان می شناسند. این وکیل سابق دادگستری متولد آنکارا است، ۴۰ سال قبل با کمال قلیچدار اوغلو ازدواج کرده و ثمره این ازدواج یک دختر و یک پسر است. اما این زن که همواره در پس صحنه سیاسی پشتیبان همسرش بوده، تنها در وکالت فعالیت نداشته است بلکه از حدود ۳۰ سال قبل با عضویت در اتحادیه حمایت از حقوق زنان

ه وقوع تقلب در انتخابات

صدها ناظر برای دور اول انتخابات حوزه‌های انتخاباتی فرستاده بود که همگی صحت انتخابات را تأیید کردند، اما با وجود این اپوزیسیون که در این بخش ناامید شده است، در آستانه دور دوم دولت اردوغان را متهم کرده است با مدیریت و مسدود کردن پیامک‌های تبلیغاتی سعی در بهره‌برداری از این ظرفیت به سود خود و به حداقل رساندن تبلیغات مخالفان داشته است. به نوشته دیلی میل، دولت اردوغان هنوز پاسخی به

جهان

تحلیل روز

چه اردوغان پیروز شود و چه قلیچدار اوغلو

ترکیه به دامان غرب نخواهد افتاد

امروز (یکشنبه ۷ خرداد) مرحله دوم انتخابات ریاست جمهوری ترکیه در حالی برگزار می‌شود که آگاهان سیاسی روی دو نکته متفق‌القول‌اند؛

یکی اینکه این دوره از پیچیده‌ترین ادوار این انتخابات در سال‌های معاصر است و دیگری اینکه چه رجب طیب اردوغان مجدداً پیروز شود و چه کمال قلیچداراوغلو گوی سبقت را از دست او برآید، هیچ اطمینانی در دست نیست که مؤلفه‌های سیاست خارجی این کشور در چهار سال پیش‌رو چگونه خواهد بود. دور اول انتخابات که دو هفته پیش برگزار شد، وجه تفکیک لازم را بین دو سیاستمدار فوق ایجاد نکرد و هیچ‌یک به ۵۰ درصد آرای مردمی که لازمه فتح انتخابات است، نرسیدند. ولی انتخابات امروز لاجرم یکی را پیروز خواهد کرد.

اردوغان دو دهه است که بر ترکیه حکم می‌راند و مردم به روش‌های او خو گرفته‌اند اما او مخالف را برنمی‌تابد. قلیچداراوغلو که خود را یک دموکرات می‌نامد، با حمایت گروه‌های اپوزیسیون تا این نقطه از انتخابات را پیش آمده و معلوم نیست اگر به قدرت برسد، با کدامین مؤلفه‌ها و چه میزان ملی‌گرایی و یا برعکس کدام روش‌های ائتلافی دست به تشکیل دولت خواهد زد.

آمیزه‌ای از ناشناخته‌ها

انتخابات امسال ترکیه زیر ذره‌بین بسیاری از کشورهای غربی قرار داشته که امیدوارند سقوط احتمالی اردوغان سیاست‌گذاری‌های بسته و کم‌انطاف وی نسبت به بلوک غرب را محسو و روابطی نزدیک‌تر را بین دوسو برقرار کند. با این حال اگر هم قلیچداراوغلو از پس اردوغان برآید، بعید است که تغییر رویه مورد نظر غربی‌ها با همان شدت و سرعتی در آنکارا شکل گیرد که آنها خواهان آن هستند. قلیچداراوغلو البته وعده‌هایی در خصوص تلفیف روابط به نیروهای غربی داده اما آنچه چنین چیزی را میسر می‌سازد، نه حرف‌های او بلکه شرایط موجود و مصلحت‌های کشوری است و مضامین سیاسی -اجتماعی حاکم بر آنکارا به گونه‌ای نیست که بتوان آن را به‌طور اساسی تغییر داد. مشکل اصلی تر قلیچداراوغلو این است که چون حضور وی در انتخابات محصول همکاری شش حزب عمده مخالف دولت کنونی ترکیه است،

هیچ‌کس نمی‌داند از درون فکر او و از عصاره سیاست‌هایش چه چیزی پس از پیروزی احتمالی او بیرون می‌آید. بنابراین اگر مردم ترکیه به این باور رسیده باشند که قلیچداراوغلو آمیزه‌ای از ناشناخته‌ها و سیاستمداری غیرقابل اعتماد است، باز به اردوغان رأی خواهند داد که هرچند بیش از حد پوپولیستی عمل می‌کند و دموکراسی را فدای ملی‌گرایی کرده اما مردم ترکیه در دو دهه اخیر دریافته‌اند که با حضور وی یا کدام ایده‌ها و کدامین مرام‌های اجرایی طرف هستند و جایگاه خود در چنین نظام ولو غیرمدرسه‌سالزانه‌ای را نیک می‌شناسند.

همین حالا این احساس نزدیک به یقین وجود دارد که اگر قلیچداراوغلو قدرت را در دست بگیرد، با پارلمانی روبه‌رو خواهد شد که اکثر اعضای آن اولترا ناسیونالیست‌های متمایل به اردوغان هستند و در نتیجه به

لویح قلیچداراوغلو رأی منفی خواهند داد و اگر او نتواند از این سد آهنین عبور کند، آرزوهایش برای تغییر سیاست‌های داخلی و چشم‌اندازهای خارجی ترکیه رنگ خواهد باخت. بدتر اینکه قلیچداراوغلو حتی این اطمینان را ندارد که اگر انتخابات امروز را برود، در روزهایی که مشغول تشکیل کابینه جدید خواهد بود، نیروهای مؤتلفه اجازه این کار را به شکلی آزادانه به وی بدهند و لابد هر یک از آنها سهم‌خواهی‌های ویژه خود را از پیروزی قلیچداراوغلو خواهند داشت و قطعه‌ای از غنایم حاصله را خواهند طلبید. اضافه بر آن باید نگران سیاستمداران چندوجهی حاضر در انتخابات امسال هم بود که در سال‌های اخیر براساس ضرورت‌های زمان هر روز به جبهه تازه‌ای خزیده‌اند و روزی دموکرات جلوه کرده‌اند و فردا زست گرایش‌های ناسیونالیستی گرفته‌اند که فقط با اردوغان کنار می‌آیند. یکی از بارزترین سیاسیون معرّب این گونه روش‌ها «مرال اکشیر» رهبر حزب «خوب» است که ظاهراً از قلیچداراوغلو حمایت می‌کند اما تا گذشته نزدیک از اعضای ارشد حزب «جنش ملی» بود که وابسته به ائتلاف مردمی اردوغان است و فقط زمانی از این پویش جدا شد که به این باور رسید، آینده‌ای بدون تکیه بر اردوغان برای او متصور است و می‌تواند سری بین سرها درآورد.

امریکا خوش خیال نباشد

امریکا باید خوش‌خیالی را کنار بگذارد و گمان نکند که اگر اردوغان بازنده و قلیچدار اوغلو رئیس جمهور شد، ترکیه به‌سرعت به دامان غرب بازمی‌گردد و ناتورا در آغوش خواهد کشید و هر یک از سیاست‌های متخذه این پیمان نظامی در گستره اروپا را اجرایی خواهد کرد. کاخ سفید سال‌هاست به این باور رسیده که برقراری روابطی نزدیک با دولت آنکارا به جایگاه این کشور در مطالعات لرنزان خاورمیانه استحکام بیشتری خواهد بخشید و کنشاندن این دولت به جمع متحدانش اقدامی کلیدی و حیاتی در این راه است. حکومت طولانی مدت اردوغان چنین چیزی را برای واشنگتن غیرممکن و الزام‌های وطن‌پرستانه را در ترکیه در صدر آمال و اهداف نشانه است. اضافه بر این، دولت آنکارا در عین حفظ استقلال عمل خود بر حجم روابط اقتصادی‌اش با روسیه افزوده و حمایت رباکارانه آمریکایی‌ها از نیروهای «کردی» را که در مرزهای ترکیه و در بخشی از خاک سوریه مشغول فعالیت‌اند، کم‌اثر ساخته است. افزون بر این اردوغان از تشدید روابط سوء بین کشورش و یونان که ریشه‌های تاریخی دارد، جلوگیری کرده است.

تنش‌زدایی یا جهان‌گشایی؟

در عین حال در مورد برخی خطوط سیاست خارجی ترکیه در بیست سال اخیر خلل‌ها و خدشه‌هایی وجود دارد که باعث مغشوش جلوه کردن روش‌گرزینی‌های فرامرزی اردوغان می‌شود. نمونه‌هایی از آن شیوه دخالت نیروهای نظامی ترکیه در ناآرامی‌های قومی در لیبی و در ذات حضور همین نیروها در مناقشات ناگورنو-قره‌باغ است که ناظران را به این باور راسخ می‌رساند که دولت آنکارا بیش از آنکه طالب یک تنش‌زدایی جهانی باشد، خواهان ایجاد جای‌های رازتر برای خود در هر عرصه‌ای است که امیال ناسیونالیستی و سیاست‌های جهان‌گشاییانه آنها را بسیط تر سازد. اردوغان هیچ‌گاه انکار نکرده که دوستدار «کمال آتاتورک» است و می‌خواهد احساسات ناسیونالیستی سیاستمدار پیشین ترکیه را با سلاح‌های به‌روز شده نوأم سازد و با اینکه خواهان تشکیل دولت‌هایی همچون حکومت قدیمی و یکه‌تاز ولی منحل‌شده عثمانی در سطح منطقه نیست، اما هرگز نمی‌گذارد که مصالح غربی‌ها او را از ملی‌گرایی فارغ کند و از اسلام‌گرایی دور نگه‌دارد. شاید بهترین توصیف از روش آتاتورکی اردوغان را احمد داووداوغلو که مدتی نخست‌وزیر منتخب اردوغان بود، ارائه داده باشد. او در جریان یکی از اجلاس‌های چندی پیش حزب اردوغان که «عدالت و توسعه» نام دارد، گفت: «ما خواهان یک نظم جدید جهانی هستیم که در آن اهمیت و جایگاه شامخ ترکیه هم محفوظ نگه داشته شود و هیچ‌کس زورگویی نکند.»می‌توان عبارت فوق را محصول ملی‌گرایی افراطی اردوغان و او را یک رهبر ملی -میهنی توصیف کرد اما وی هرچه باشد، سیاستمداری است که غلبه بر او برای قلیچداراوغلو آسان‌تر از تفوق بر انبوه مشکلاتی نخواهد بود که در صورت پیروزی او در انتخابات روز یکشنبه انتظار وی را می‌کشد.

● منبع: Responibl e Statecraft

شبکه‌های مجازی، میدان بازی

اپوزیسیون با سلاح مخفی اردوغان

برخلاف اینکه شبکه‌های اجتماعی به‌عنوان سلاح مخفی اردوغان از سوی مخالفانش معرفی شده بود اما پس از اعلام نتایج انتخابات دور اول، وقتی قرار گرفتن نام رئیس جمهور فعلی در رأس فهرست نامزدهای انتخاباتی به مذاق اپوزیسیون دولت و حامیانشان خوش نیامد، توئیت و پست‌های تند و پرکنایه به کسانی که اردوغان را برگزیده بودند، در آستانه دور دوم در شبکه‌های اجتماعی شدت گرفت. این در حالی است که پولیتیکو پیش‌تر مدعی شده بود که دولت اردوغان با تکیه بر قوانین اتحادیه اروپا برای کنترل درگاه‌های مجازی، با همکاری توئیتر اقدام به مسدودکردن حساب‌هایی کرده که علیه او پست‌هایی را منتشر کرده‌اند و حتی در این مسیر ایلان کاردک، مالک ثروتمند توئیتر نیز به همدستی با او متمم شد.

با این حال گرچه دولت ترکیه در این مدت بارها هرگونه کنترل فضای مجازی در راستای اهداف خود را تکذیب کرده اما این موضع صریح در این همچنان مانع از نظرات کارشناسانه درباره سوءاستفاده دولت اردوغان از قانون کنترل فضای مجازی نشده است.

به نوشته شبکه خبری الجزیره، پس از دور اول انتخابات ترکیه و پیشتازی اردوغان، شبکه‌های مجازی به اصلی‌ترین مکان برای فوران خشم مخالفان دولت بدل شد و در این میان بازماندگان مناطق زلزله‌زده در ترکیه مهم‌ترین قربانیان بودند. پس از اعلام نتایج دور اول انتخابات نام حزب اردوغان از صندوق‌های آرای آ استان از ۱۱ بخش زلزله‌زده این کشور خارج شد. بنابراین اپوزیسیون که در ایام تبلیغات انتخاباتی همواره سیاست‌های اردوغان برای مقابله با این بحران پیش آمده و رسیدگی به وضعیت زلزله‌زدگان را ناکارآمد خوانده بود و از این طریق سعی در جلب آرای این بخش‌ها به سود خود داشت، خشمگین از شرایط، پست‌های انتقادی خود را به گونه‌ای جهت داد که بنا به ادعای بسیاری از حامیان حقوق بشر در این مناطق باعث شد حامیان اپوزیسیون کمک‌ها به مناطق زلزله زده را قطع کردند. در برخی از این پست‌ها زلزله‌زدگان به خاطر آرای‌شان به اردوغان محکوم و حتی مایه شرم خوانده شدند و در شماری از این پست‌ها که عمدتاً در فضای توئیتر منتشر شده بود، آوارگان ترکیه‌ای مورد تهدید نیز قرار گرفته بودند. به طوری که اعتراض کنندگان به رأی مناطق زلزله زده تأکید کرده بودند که به خاطر نتایج انتخابات دیگر هرگز به بازماندگان زلزله‌زده کمک نخواهند کرد.در این بین دفتر دادستانی استانبول از پیگیری پست‌های توهین‌آمیز که منجر به رفتارهای تحریک‌آمیز و خشونت‌های غیرانسانی در قبال زلزله‌زدگان می‌شود، برده برداشت اما با وجود دست باز دولت برای کنترل این پست‌ها، آنها همچنان اقدامی در این باره نکرده‌اند. اما مخالفان اردوغان برای تغییر آرای رأی‌دهندگان به رئیس جمهور فعلی، اندر در اگانت های توئیتری، تلگرامی و سایر شبکه‌های اجتماعی خود با شور و حرارت ملی‌گرایانه او را رهبری نشان دهند که دارای عصای جادو برای شکست دادن رقیب خود است .

از ما خواست‌اند وسایل اهدایی‌شان را به آنها بازگردانیم.»

شاهد آرامش بیشتری در شبکه های اجتماعی

اپوزیسیون معتقد است این اقدام دولت پس از ارسال پیامک قلیچدار اوغلو برای هوادارانش با این مضمون که «به محض آنکه قدرت را به دست بگیرم، خزانه داری دولت ما اوراق قرضه شما را از بانک هایی که به خاطر اردوغان به ورشکستگی افتاده اند، می گیرند.»، اتفاق افتاده است و دولت آن را برخلاف سیاست های ملی عنوان کرده است. این در حالی است که در نقطه مقابل